

ἦτο δὲ ἔστιν ὁ ζητούμενος δίκαιον καὶ τὴν δίκαιον
 ἀπορροσίων τὴν ἀπὸ ταῦτα. τὸ τοῖον δίκαιον
 ἔστι τὸ εἰς ἑαυτὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, τὸ
 ἔστιν. τὸ γὰρ ἀδικον, τὸ αἰσίου ἔστιν. ὅταν γὰρ
 εἴη μὲν ἀγαθὸν τὰ μείζονα αὐτοῖς ἴμεναι,
 εἴη δὲ κακὸν τὰ ἐλάσσονα, αἴσίου τὸ τ' ἐ-
 ς, καὶ οὕτως ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι οἴον-
 ται. ἄλλοι ἄρα ἔπειθ' ἢ ἀδικία ἐν αἰ-
 σίοις, ἢ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἐν ἰσότη-
 τι συμβολαίων ὥστε ἄλλοι ἔπειθ' ἢ δικαιοσύνη
 μεσότης πρὸς αὐτὸν ἑαυτοῦ καὶ ἐκείνου,
 καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα. ἢ τε γὰρ ἀδικος τὰ
 ἀδικεῖν πλείον ἔχει· καὶ ὁ ἀδικούμενος
 δὲ, τὸ ἀδικεῖσθαι ἔλαττον. τὸ δὲ γὰρ μέσον
 τούτων, δίκαιον ἔστι. τὸ γὰρ μέσον, ἔστιν. ὥστε τὸ
 ἔστιν ἀπὸ πλείονος καὶ ἐλάττονος εἶναι δίκαιον·
 καὶ δίκαιος δὲ, ὁ τὸ ἔστιν βουλόμενος ἔχειν
 τὸ δὲ γὰρ ἔστιν ἐν ἐλαττέροις δίκαιον ἐγένεταί.
 τὸ ἄρα εἰς ἑαυτὸν ἔστιν ἔστι, δίκαιον ἔστι, καὶ
 δίκαιος ὁ τοιοῦτος ἔστιν. ἔπειθ' οὐκ ἢ δι-
 καιοσύνη ἐν δίκαιῳ, καὶ ἐν ἴσῳ, καὶ ἐν με-
 σότητι, τὸ μὲν δίκαιον, ἐν πλείονος ἔλαττον δίκαιον.
 τὸ δὲ ἔστιν, πρὸς ἔστιν τὸ δὲ μέσον, πρὸς
 μέσον. ὅθεν ἢ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἔστι
 καὶ εἰς πλείον καὶ ἐν πλείονος οὐκ ἔστι τὸ δίκαιον
 ἔστιν, καὶ τὸ τὸν αἰσίου ἔστιν, δίκαιον
 αὐτὸν εἶναι. τὸ δὲ αἰσίου, ἐν τῷ αἰσίου γίνε-
 ται ἐλαττέροις, ὡς γὰρ τὸ α καὶ τὸ β, καὶ τὸ
 γ καὶ τὸ δ. ὅθεν αἰσίου ἔστιν, τὸν τὰ πολλὰ
 κακῶν ἔχειν, πολλὰ εἰσφέρειν τὸν ὅλιστα
 κακῶν ἔχειν, ὀλίγα. πλείον ὁμοίως, τὸν μὲν πολ-
 λά πεπονθότα, πολλὰ λαμβάνειν τὸν δὲ
 ὀλίγα πεπονθότα, ὀλίγα λαμβάνειν. ὡς ὅ
 πεπονθότως ἔχει καὶ τὸν μὴ πεπονθότα,
 οὕτω τὰ πολλὰ εἰς τὰ ὀλίγα ὡς ὅ πεπο-
 νθότως τὰ πολλὰ, οὕτως ὁ μὴ πεπο-
 νθότως εἰς τὰ ὀλίγα. ὅθεν καὶ Πλάτων τῇ
 αἰσίου τῇ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνης καὶ τῇ
 πολιτείας. ὁ μὲν γὰρ γαργῆρος φησι, ὅταν ποιεί-
 ὁ δὲ οἰκοδόμος οἰκίδου, ὁ δὲ ὑφάτης ἱμά-
 πιον, ὁ ὅ σεντοτόμος ὑπόδημα. ὁ μὲν οὐκ
 γαργῆρος τῷ οἰκοδόμῳ ὅταν δίδωσιν ὁ δὲ οἰ-
 κοδόμος τῷ γαργῆρῳ οἰκίαν ὁμοίως ὅ ὅ δὲ
 αὐτῶν οὕτως ἔχουσιν, ὥστε τὰ παρ' αὐτοῖς
 εἰσφέρειν τὰ αὐτῶν τῷ παρὰ τοῖς ἄλλοις.
 ἔστι δὲ ἢ αἰσίου αὐτῶν ὡς γὰρ ὁ γαργῆρος τῷ
 οἰκοδόμῳ, οὕτως ὁ οἰκοδόμος τῷ γαργῆρῳ ὁ-
 μοίως τῷ σεντοτῷ, τῷ ὑφάτῃ, τῷ δὲ αὐτοῖς
 παρὰ ἢ αὐτῇ αἰσίου καὶ τῷ δὲ αὐτοῖς γίνεταί.

A Id nimirum est, quod quaerimus iustum:
 ac circa hoc iustitiam. Quod igitur in al-
 terum iustum (vt paucis absoluam) aequa-
 le est: nam iniustum inaequale. Cum enim
 bonorum maiora sibi asciscunt, malorum
 verò minora admittunt, id inaequale, &
 hoc modo afficere se alios, afficere ipsi
 ab aliis homines putantur. Non dubium
 igitur, cum sit iniuria in rebus inaequali-
 bus, quin iustitia, & iustum in contra-
 ctuum aequitate siue aequalitate colloce-
 tur. Proinde certum est, iustitiam medietatem
 quandam esse inter excessum, atque defectum, & multum, & paucum. Nam
 & qui iniuste agit, eo ipso quod iniuste ag-
 git plus habet quam oporteat: & qui iniuria
 afficitur, eo ipso quod iniuriam patitur,
 minus: quod autem in horum medio est,
 id iustum est. Atqui medium aequale est:
 ergo aequale, pluris, & paucioris fueris
 iustum, iustusque, qui aequale vult. Sed
 aequale in duobus saltem conficitur: ergo
 in alterum aequum seu aequale esse, ius-
 tum est: talis demum fuerit iustus. Cum
 igitur iustitia, & in iusto & in aequali, & in
 medietate, iustum quidem, & in quibusdam
 dicatur: aequale verò, quibusdam aequale:
 necnon medium, in quibusdam medium:
 erit iustitia, & iustum, erga quosdam,
 & in quibusdam. Quoniam igitur iustum
 aequale est: & huic proportionem quada-
 dam responderet aequale, iustum fuerit. At-
 qui proportionale in quatuor terminis
 minimum perficitur. Nam quomodo a
 ad b, ita c ad d, vt proportionale est, vt
 qui multa possideat, conferat multa: ita
 qui pauca possideat, pauca conferat. Rur-
 sus eodem modo qui plurimum laborauerit,
 plurima capiat: qui verò parù laborauerit,
 parù capiat. Vt autem laborans ad non
 laborantem habuerit, ita plurima ad pauca.
 Vt verò laborans ad plurima, ita non
 laborans ad pauca. Visus sanè & in li-
 bris de Republica Plato vt eiusmodi de
 iusto proportionem. Agricola enim (inquit)
 cibum parat, aedificator verò domù, vt tex-
 tor vestit, ita furor calcem. Agricola igitur
 aedificatori cibù suggerit, & aedificator
 agricolæ domù. Ita & eodè modo ceteri om-
 nes habent, & perinde quæ apud se, per-
 mutant in ea, quæ apud alios: est namq. hu-
 iusmodi proportio. Nā vt agricola futuri
 & textori, ita etiam aliis omnibus eadè in-
 uicè inter ipsos est proportio, quæ continet
 totam Remp. atque cõprehendit: vt liceat
 nobis intueri, iustum proportionale esse: